

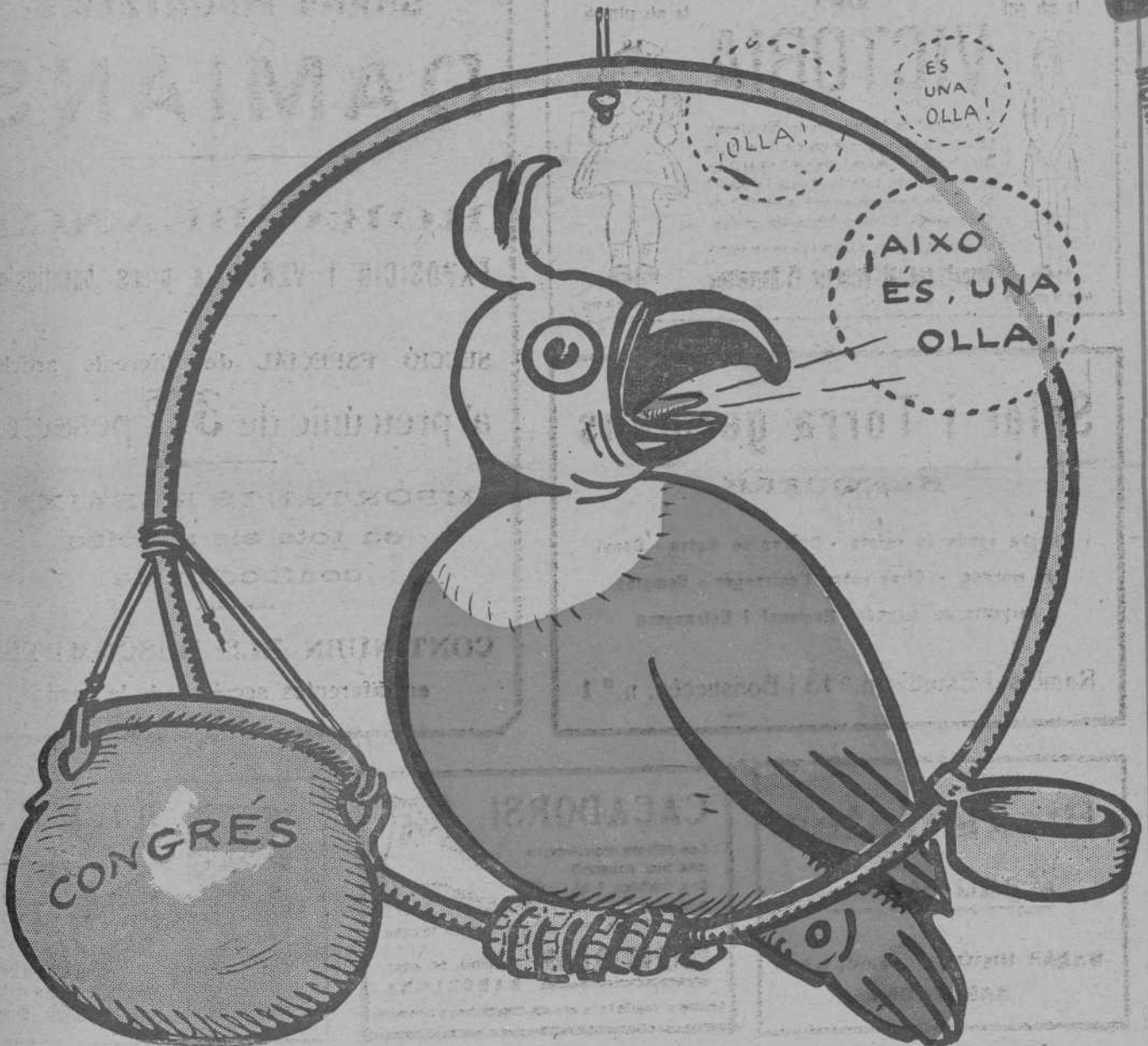
L'Esquella de la Torratxa

Any XLIII Número 2189

15 cèntims = Atrassats 30

Barcelona, 18 de febrer de 1921

MEMOROTECAMUNICIPAL

EL LLORO SAVI

—Aquí lo més polític de tot és la vatata... o siguin les cinccentes peles de l'ala.

El mejor disolvente de los uratos
Abespa de las vías urinarias
Oólicas nefríticas
Reuma articular
Nefritis
Tifus
Gota

UROMETINA
L'AMBIOTE HERMANOS
Farmacia - Farmacología - Farmacia - Farmacia

PROBADO
folleto explicativo. Muestras a los señores médicos
Agte gen.: S. NAVARRO
Rambla del Centro, 8 y 10-Barcelona

PARA ENFERMEDADES DEL
ESTÓMAGO e INTESTINOS

GASTROL
MIRET

PROBARLO ES CURARSE

ARMANDO MIRET - Farmacéutico
Diputación, 305-BARCELONA

DE VENTA
EN TODAS FARMACIAS

La llet condensada (sense desnatar)
La més pura MARCA La més saludable

VICTORIA

procedent de les masfes del Montseny (Barcelona), és absolutament pura, la més rica, la més saludable i nutritiva perquè conté tota la crema i perquè és elaborada solament amb llet de vaca suïça i sucre blanc de canya.

DE VENDA EN COLMADOS I ULTRAMARINS
Despatx central: Princesa, 15-Barcelona

Antes de pendre-la

Després d'haver-la pres

Soler i Torra germans
BANQUERS

Compra venda de valors - Ordres de Borsa - Canvi de moneda - Giros sobre l'estranger - Comptes corrents en monedes Nacional i Estrangera

Rambla d'Estudis, n.º 13 i Bonsuccès, n.º 1

GRANS MAGATZEMS
DAMIANS

ROBA BLANCA
EXPOSICIO I VENDA a preus baratíssims

SECCIÓ ESPECIAL de diferents articles al preu únic de **3⁹⁵** pessetes

IMPORTANTS REBAIXES en tots els articles confeccionats

CONTINUEN ELS DESCOMPTES en diferents seccions de la casa

Bloks Notes
a DEU cèntims

BAZAR UNIÓN Unió, n.º 3
BARCELONA

CAÇADORS!

Les millors espadanyes més ben construïdes, sòlides i còmodes, per a caça, camp i tennis, són les que fabrica la casa

BORNAS Hospital, 24, ent. BARCELONA

Vendes al engròs i a la menuda - Expedicions a províncies

SARNA
CURA RÀPIDA

Sarnicida Paradel!

Frasco 4 pesetas

Asalto, 26, farmacia - Barcelona

Tintes bones calitats
UNIÓ, NUM. 3

Bazar DE LA Unió

Útils per a escriptori
BARCELONA

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Llibreria Espanyola-Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes., Estranger, 5

El bloqueig de Mallorca

uan En Rusiñol començà *L'illa de la calma*, que va afegir una nova illa a les Balears, ens recomanà a tots els que patim de neurastènia, a tots els fadigats de la vista, de les cames i de l'esperit, que'l seguissim a Mallorca, on fins la lluna camina més a poc a poc, encomanada de la mandra. Quan En

Rusiñol va conquerir Mallorca, prou que sabia que el seguir-lo no era més que una qüestió de voluntat, sortir de casa i ficar-se al barco, que al ésser-hi amb una mica de calderilla ja's tenia prou per a caminar per la illa, baixant a les cales i pujant als monastirs. Semblava com si encara no tinguessin preu les coses o comencessin a tenir-lo, semblava que a tot arreu hi tenia d'haver un arxiduc magnànim amb habitació gratis i taula parada, semblava el retorn al paradís perdut, on no calien els diners, perquè amb el sol i el mar i els arbres n'hi havia prou per a la vida.

Però ara ja no tornaria a dir an En Rusiñol que'ns en anessim a Mallorca. Ara la Companyia Transmediterrània ha posat preus tan onerosos que no podran fer-los servir més que els primers contribuïents. Són 52 pessetes en primera. Són preus d'illa «fenómeno», preus que tracten als viatgers com si fossin contrabando de guerra, preus que quan els sentiu penseu que ho deuen encloure tot, viatge, cafè al Cafè de la Pau, tren de Sòller, coves d'Arta, tartrana per a Valldemosa i dinar a Câl Mario.

Amb cinquanta dues pessetes, abans, anaveu i veníeu, us amaraveu de blau, de vert i d'or, recordaveu a la Jordi Sand i an En Chopin, parlaveu amb l'Alomar, vos omplenaveu d'ensaïmades, i encara us quedava alguna pesseta per a canviar en el vapor, a la tornada. Però ara ja comenceu a marxar cap a Mallorca amb pena, pensant que anar a la illa d'or amb el portamonedes buit, i que si a la tornada heu de tornar a donar altres 52 pessetes, no podreu anar per Mallorca sinó a peu, i menjant sopes

d'all, com un pelegrí que hagués fet vot de pobresa per a poguer entrar an aquell paradís.

Quan ja heu arribat a veure lo que abans us encisava, se converteix en motiu de pena. Els carrers estrets, plens de palaus, pensareu que ho són d'estrets per a que pogueu passar la vostra penúria. Si entreu en aquelles botigues patriarcals, on vos despatxen per força, perquè despatxant-vos us despatxeu i quedeu tranquils, i on els que regategen la venda són ells, els botiguers, que sembla que no voldrien vendre mai, o vendre poc i amb calma, us semblarà que ho fan a posta, pensant que al barco, com si fos un barco pirata, us han buidat el portamonedes. I si seieu en aquells bancs de Palma, que semblen bancs naturals de tants que n'hi han, creureu que aquells bancs han estat posats per a que tingueu un repòs gratuït.

Potser el Consell directiu de la Transmediterrània està compost per vells mallorquins que no volen que la calma de la illa sigui interrompuda, vells mallorquins que pensen hi ha masses hotels, masses catalans que's fan «torres al «terreno», masses pintors que van treient calor a les cales i als ametllers, masses passavolants que trasbalsaven la quietut. Aqueixos homes volen que la illa de la calma sigui com una gran ermita, i els mallorquins els ermitans que esperen en un gran hort de tarongers, ametllers i oliveres, l'hora de la calma. Per no desitjar, ni diners desitgen en la seva pàtria florida. I per això, per a que no hi tornem i per a que no'ns estem gaires dies a Mallorca, en la taquilla de la Transmediterrània ens demanen cent quatre pessetes d'anar i tornar, com dient-nos que de calma no'n trobarem gaire, amb el record perenne de la extracció que'ns feren.

No creguis, llegidor, an En Rusiñol. Si vols fugir de les empentes del món. Si vols adonar-te de que hi han arbres florits i cales daurades, i convents romàntics, cerca en els itineraris un lloc llevanti immediat. Mallorca, convertits en reis don Jaume, la pressentirem des de la platja, misteriosa i inaccessible. A Mallorca ja no hi poden anar més que els anglesos i els contrabandistes.

PARADOX

Aquest número ha sigut
passat per la censura
governativa

LA SENYORA DE'SA CASA

— A quant els llagostins?
— Per vostè a vuit pessetes la tersa.

Bona l'hem feta!

A desgrat de tots els solts oficiosos i dels treballs acomplerts per a aparentar lo contrari, és lo cert que si organisme oficial hi ha a hores d'ara en situació veritablement compromesa, és aquest la Comissió Municipal de Proveïments, de la que, valent-nos d'una dita vulgar i gràfica, pot dir-se que ha rebut del carpó.

El senyor Martínez Anido la col·locà en situació per demés desairada. Els regidors que la integren romanen com polls arrupits. L'opinió, que dubtà sempre de l'eficàcia de les seves resolucions, ha acabat per a riure-se-li a les barbes, les barbes damunt les quals se li havien pujat, feia ja molt temps, els venedors a l'engròs i a la menuda.

Mancava a la Comissió de Proveïments el cop de gràcia, i ha sigut el Govern, representat pel ministre de Foment, l'encarregat de clavar-li. La fórmula, una circular relacionada amb el preu del pa. Prenent peu de la baixa registrada aquests darrers temps en la cotisació dels blats, han instat alguns prohoms de l'oposició la reducció del tipu de venda del pa. Al prec dels polítics de referència, ha respost el ministre amb el document que ens ocupa, en el que's fa constar és l'assumpte de la competència exclussiva de les autoritats municipals.

La decissió del ministre s'apoya en una Reial Ordre del 7 de setembre darrer, per la que's confia als Ajuntaments lo relatiu a la qualitat, venda i preu de l'esmentat article, primer entre els de primera necessitat.

De forma que per a comprar el pa a bon preu, hem d'esperar a que l'Ajuntament, i en nom d'aquest la Comissió de Proveïments, obligui a farinaires i forners a passar per l'adreçador.

Ja estem cuïts!
Més cuïts que el pa que'ns venguin.

JUST

El telegrama

Ignorem si és perquè la professió s'ho porta, però els apotecaris sempre han sofert remenaments. No han arribat a ficar-los dins d'una presó, que és lo mateix que si els fiquessin dins d'un pot, que és lo que ells fan amb les arrels, les pastilles i la tènia, però varen patir persecució més d'una vegada.

En una d'elles, En Josep Maria Vallés i Ribot, vell capità del vell federalisme, va rebre un telegrama que'l va deixar en plena tribulació. Existia un Vallés i Ribot apotecari, que res tenia que veure ni amb el federalisme, ni amb l'eloqüència, però que per a trobar una protecció

EL «SECRETA»

—A cuanto los llagostins?
—Per vostè a sis rals la tersa.

política se va dirigir a l'Albert Rusiñol. Aquest feu a Madrid les necessàries gestions, i creient que el Vallés i Ribot, apotecari, era el Vallés i Ribot, amic i polític, li adreçà un lacònic telegrama.

«Vallés y Ribot. Barcelona.—Tranquilice farmacéuticos.—Rusiñol.»

En Vallés va rebre el telegrama a les dues de la matinada i li va ésser portat amb aquella inquietut que acompanya la rebuda de tot telegrama nocturn. Imagineu-vos la sorpresa d'En Vallés, imagineu-vos la veuarra d'En Vallés, imagineu-vos el seu geni de matinada, quan després de fregar-se els ulls, llegí la recomanació d'En Rusiñol: «Tranquilice farmacéuticos».

En Vallés, de mica en mica, se va anar indignant. Eren les dues, dormia beatíficament, i d'apotecaris no'n sabia res. Amb el telegrama a la mà, udolà:

—I per a què voldrà En Rusiñol que jo tranquil·litzi als farmacéuticos? I com p..... puc tranquil·litzar als apotecaris, a les dues de la matinada?

A l'any 1921 En Vallés i Ribot hauria comprès immediatament la situació dels apotecaris i la manera de tranquil·litzar-los.

El Destí d'En Gual

Uns quants actors i escriptors oferiren el dilluns un dinar a l'actriu argentina Camila Quiroga. El dinar era al Tibidabo.

—Qui vé?—preguntaren.

—Aquests, aquests i En Gual.

Mirarem al cel. Blau. Mirarem l'horitzó. Immaculat.

Ja en el Tibidabo, les muntanyes blaves, el cel cobalt, la mar daurada sota el sol del mig dia.

—D'aquí a que la festa acabi—pensarem—plourà.

Res trencà la magnificència del dia, i En Gual, a la sortida, ho feu constar:

—Consti que no ha plogut.

La Quiroga restà extranyada.

—I per què havia de ploure amb un dia així?

—Es que el Destí ha fet que en tota estrena i en tot acte d'En Gual, plogui.

—Así, amigo—respongué la Quiroga,—mándese mudar a la pampa y que lo paseen en andas, como a un santo, cuando haya sequía.

El sol se va anar morint com una hòstia vermella. El Destí d'En Gual estava trencat.

GLOSSARI

SISTEMA EGIPCI

Una gentil minyona egípcia—com les cigarretes aristocràtiques—i tan aristocràtica com les mateixes, filla de El Caire i resident a Alexandria, i que per més senyes es diu Hamdi, acaba de prometre's formalment amb un seu pretendent al qual ha fet firmar les següents bases abans de entregar-se-hi en còs i en esperit.

Heu-vos aquí, les condicions que la gentil egípcia im-

posa al seu futur espòs abans de unir-se a ell amb el sant llaç del matrimoni :

«Primera.—El meu marit deu haver d'ésser honorable i piadós; ha de tenir bon caràcter i una moralitat a prova de bomba.

Segona.—Ha de saber-se guanyar la vida; i no ha d'ésser com tants altres un «fill de casa bona» i res més.

Tercera.—Vui que sigui estalviador; que no jugui, que no tingui les mans foradades.

Quarta.—Vui que'm consideri com una veritable socia seva. Vui que comparteixi amb mi les seves alegries i les seves penes. No vui que em tingui, —com a tantes dones se les té— com un moble de luxe.

Cinquena.—Serà indispensable que'm confii per complert la direcció domèstica del nostre niu.

Sisena.—Tindrà de passar les nits casa; pero... «li dono permís pera que una o dues nits cada setmana se'n vagi per les seves.»

Setena.—Vé obligat a consultar-me sobre totes les qüestions importants i a escoltar la meua opinió.

Vuitena.—Me haurà de permetre visitar als meus parents i a les meves amigues un cop cada setmana, en temps normal, i cada dia en cas de malaltia o de força major.

Novena.—Quan el meu senyor vagi de visita o a fer alguna excursió, se m'ha d'emportar a mi.

Desena.—M'ha de respectar sempre, i desitjar per a mi tot lo que vulgui pera ell.»

DESPRÉS DEL DEBAT

—Com a monàrquic he quedat bé, però com a nacionalista, n'he sortit un xiquet descalabrat.

Es quasi segur que la majoria de solteres firmarien semblants condicions.

I no sols noies egípcies, sinó... encara que fossin del carrer de Egipcíaques.

Ara que... firmar-les els respectius «cònyugues», això ja ho veiem quelcom difícil.

XARAU

LICEO

Demà, dissabte, comença la temporada de Cuaresma amb una tanda de Ballets vienesos.

Debutarà una notable companyia, i per a espectacle inaugural ens donaran *El hada de las muñecas Valse viennoise* i el famós ball rus *Scheherazade*.

Per al pròxim dilluns s'anuncia *Coppelia*, molts anys ha no representat a Barcelona.

ROMEA

A reveure, apreciables comedians argentins!..

Vol dir això que sempre que tornin els hi farem una grata acollida i els anirem a veure de gust. Han estrenat una desena d'obres, de les quals no parlarem detalladament perquè no acabàriem mai i tampoc val la pena. Direm sí que les més interessants han sigut les dues d'En Florenci Sánchez; *En familia* i *Barranca abajo*; i *La montaña de las brujas*, d'En Sánchez Gardel; aquesta última per descobrir una forta personalitat, i ésser una producció valenta i original.

Pel que's refereix a l'interpretació de totes aqueixes obres hauríem de repetir lo que diguerem la setmana passada: una companyia discretíssima que executa excel·lents conjunts i que porta dos notables artistes de caràcter, el senyor Escarcela i la senyora Mancini, un brillant actor còmic el senyor Olarra; i una actriu, la cap-davantera senyora Quiroga, que si no arriba a eminència, disposa de moltes i grans condicions per a arribar-hi.

—Dimarts, la companyia catalana ens proporcionarà una agradabilíssima vetlla amb l'estrena de la darrera obra d'En Pous i Pagés, *Tardania*. Es una comèdia digna pariona de *Papallones*; una comèdia perfectament construïda i parlada, amb personatges nostres, de molta vida; amb un conflicte si no del tot nou—perquè no hi ha res nou al teatre, com al món—presentat, complicat i resolt amb soltura i originalitat. Si En Pous no tingués ja ben solit el títol de comediògraf excel·lent, aquesta nova producció l'afirmaria categòricament entre els primers autors de la literatura dramàtica catalana.

L'obra fou molt ben posada i executada: semblava que els actors argentins els hi haguessin encomanat l'amor als discrets conjunts, i tot anà com una seda. Les senyores Baró, Ortíz i Fornés, molt justes i molt entenimentades; i els senyors Giménez, Montero i Torrents treballant com uns homes grans.

TÍVOLI

Continua en crescendo l'èxit de la revista *Blanco y Negro*.

I per ara cap altra novetat interessant.

NOVEDADES

Ha tingut una grandíssima acceptació el número còmic *Charlot*.

Amb aquest bon senyor, que distreu de valent a la concurrència, i amb una sempre alabada varietat en els triats programes van fent la viu-viu en aquesta casa.

MIDA RADICAL

—Lò primer que hem de fer és tallar-li la cúa.

PRINCIPAL-PALACE

Dimecres tingué lloc la represa de la temporada de varietats i atraccions.

Aconseguí un èxit espeterrant la darrera novetat científica *Germaine Marchall*, titulada «la dona de plom i de pluma».

Es prepara per a dintre de poc una magnífica revista.

ESPAÑOL

Per ara, la nova companyia de vodevill en català Santpere-Bergés ha entrat amb bon peu. Pot dir-se que compta les funcions per plens.

Estrenaren una xistosa obra, *El 69 muntat*, que és verdetada, però no és indecent. Gràcies a Déu que van per bon camí! Hi surten soldats i dones guapes, i la gresca, els xistus i les situacions còmiques no s'acaben mai.

Que durí!

POLIORAMA

La companyia que capitaneja el «macanudo» i barrilaire Ricard Güell, ha estrenat—en el «Poli», eh!—la xistosa i coneguda comèdia *Los Caciques*, que ha sigut molt ben rebuda pel públic del *aristocrático teatro-bien* de la Rambla dels Estudis.

I no n'hi havia per menys, puig la colla del *barrigudo Ricardito*, de la *bellugadiça Asquerino*, de la deliciosa *Mareca*—còm estem ara de xicotet?—del «curridu» *noi Parreño*, de la *voluminosa i respectable donya Cortés*, ja és cosa sabuda que'n saben un rengle de representar obres d'aquest gènere. I si amb patotxades logren entretenir al públic a força de bon treball i de bona voluntat, què té d'estrany que en una obra plena de gràcia hagin assolit un èxit ultra-superespeterrant?

Adelante con los... faroles!

Ingenuïtat

Un pare de família que cercava pis, i que no solament feia cúa als estancs, a Correus per a certificar lletres, i els diumenges a la tarda per a arreplegar unes quantes entrades generals a les portes de algún teatre, sinó que també en feia a casa seva—ja tenia vuit angelets i mig!—no fa gaires dies que ànà a visitar una casa nova, situada als voltants de la Sagrada Família. Després de donar un ràpid cop d'ull per la façana, entrà i demanà al porter que li mostrés el quart pis, quarta porta... encara que tots estaven per a llogar.

Després de mirar-lo i remirar-lo, es digué a sí mateix: «No m'agrada gens aquest pis; és petit, és una golfa, no té balcons al carrer, millor dit, als camps... Però com la setmana vinenta tinc d'ésser fora del que habito, i no puc quedar-me al carrer, ni anar a allotjar-me a l'hotel, per no permetre-m'ho el meu esquifit sou, me'l quedaré... si no me'n demanen molt de lloguer.»

—Porter... quant val aquest niuet?

—El propietari no'l vol donar per menys de seixanta... duros.

—Trimestrals?

—Al mes.

Pausa llarga.

—Però—insistí l'aspirant a llogater,—amb dispesa i tot, eh?

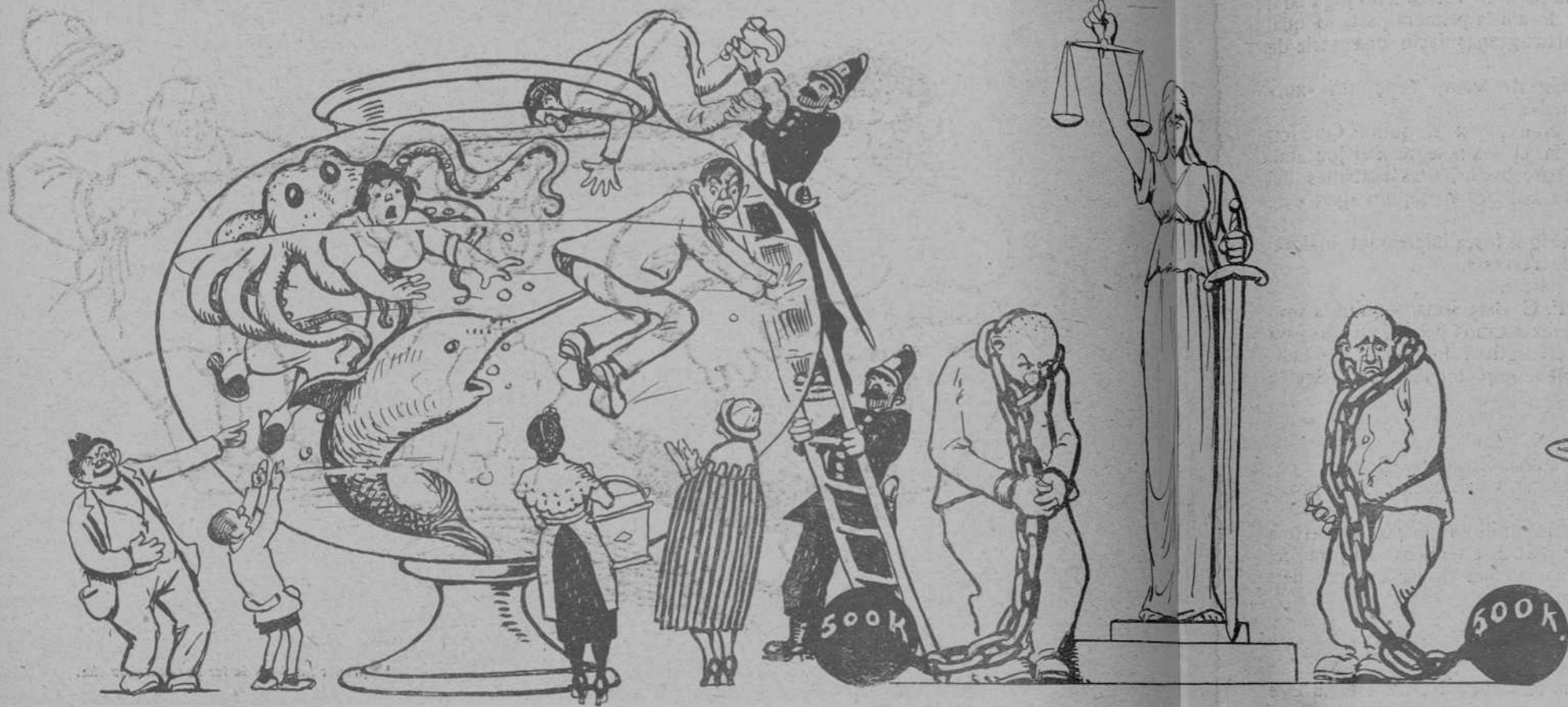
—No, senyor.

—Entre nosaltres dos hi ha un malentès. Jo no he vingut per a llogar tota la casa, no: només aquest pis!...

El porter, amb les mans al ventre, encara riu...

JOAN BARCELONA

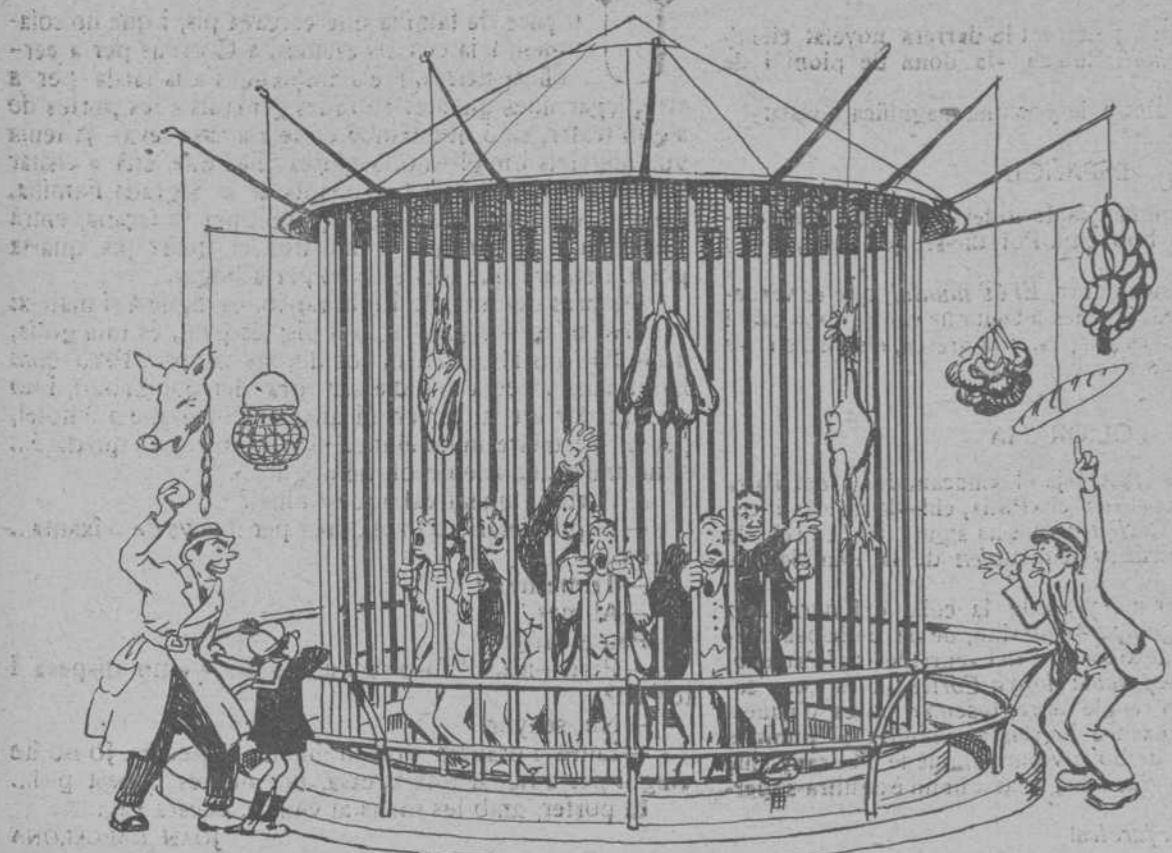
PROJECTES DE MONUMENTS, EDIFICIS I PROCEDIMENTS QUE FAN FALTA A BARCELONA

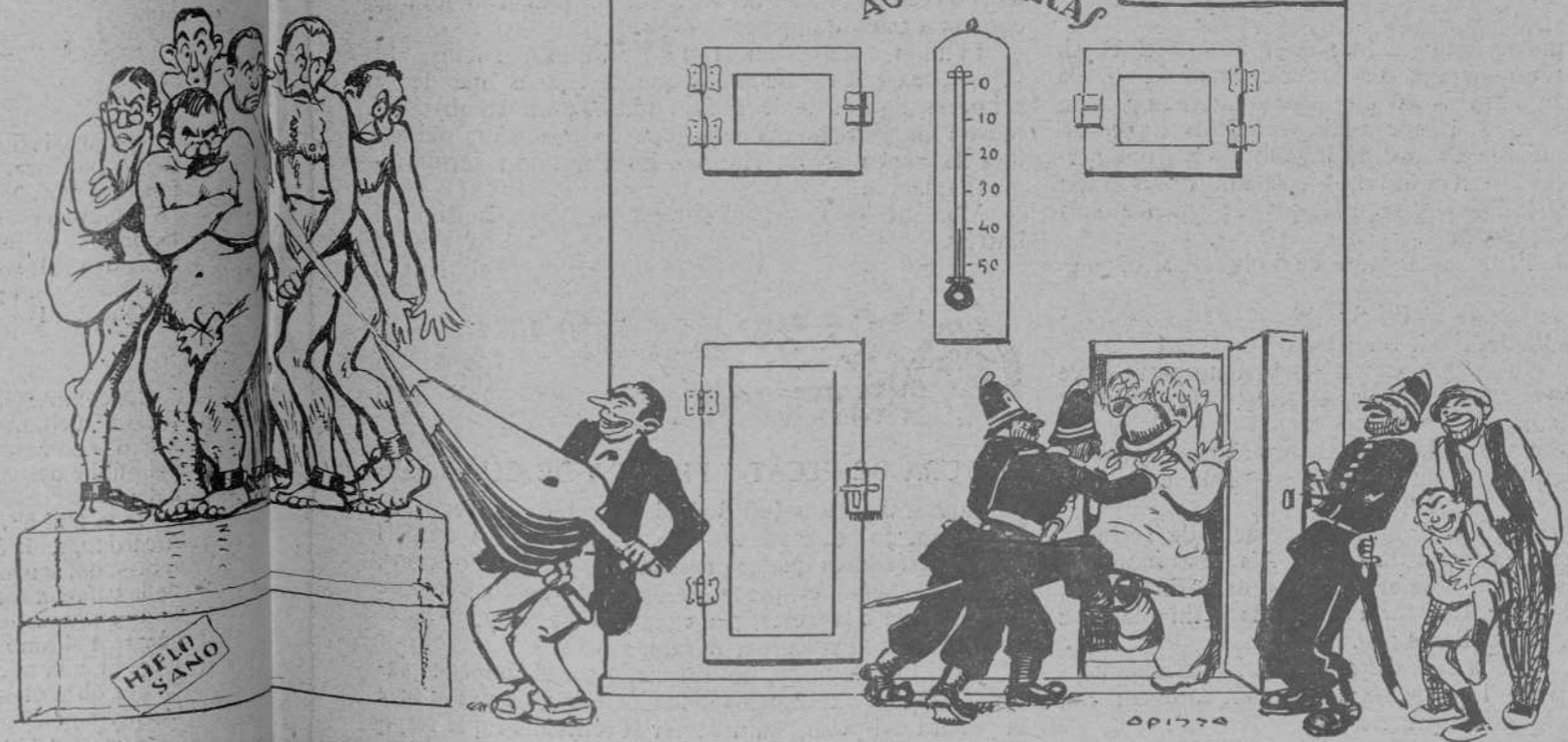
Càstic per als peixaters intermediaris

Càstic per als farmacèntics que abusen en els preus

Càstic per als venedors que roben en el pes

Càstic per als magatzemistes dels ous i de la carn

MODISTETES

—Que no us enteneu amb l'Enriquet?
—No; no m'agrada de mida: tot lo que és curt de gambals, és llarg de dits.

ELS DEPORTS

(NOTES DEL MEU CARNET)

FUT-BOL

El passat dimecres tingué lloc en el camp del F. C. Barcelona la revenja entre la «Selecció Francesa» i «la Catalana». Malgrat presentar els nostres un equip fluix, guanyaren per 3 a 1 que obtingueren els francesos. Aquests obsequiaren als nostres jugadors amb una hermosa «corbeille» de flors i llaços catalans. Foren molt aplaudits per tal finesa. L'entusiasme per aquesta nova victòria fou indescriptible.

La F. C. de F. B. cuidà molt bé l'organització, mereixent mil felicitacions.

Partit d'homenatge an En Sancho.

Nova victòria del F. C. Barcelona.

La Junta d'aquest club acordà celebrar un partit entre el seu primer equip i el Terrassa en honor de l'excelent equipier Sancho.

Una nombrosa concurrència demostrà les simpaties amb que compten l'homenatjat i els seus companys d'equip.

Començà el partit amb un gran joc dels de Terrassa, que juguen amb un fort entusiasme. Als pocs moments l'Argemí, dels forans, obté el primer «goal». En Gracia, aconsegueix l'empat. Una forta arrancada d'En Martínez assoleix el segon pel Barcelona.

L'Argemí repeteix com l'altra vegada i obté novament un altre «goal». El Terrassa segueix jugant colossalment, però sense males conseqüències.

Al començar la segona part, el Terrassa no juga tant, degut al excés que ha fet durant la primera part, lo qual dóna motius de que els blaus-granas facin una sèrie de «goals».

En Torralba des del mig del camp llença un «xut» que obté un esplèndid «goal».

L'homenatjat Sancho consegueix el quint. Que fou molt aplaudit. En Gracia fa el sext; segueix el joc amb un domini complet dels barcelonins, a les acaballes del partit el colossal Alcántara col·loca el setí «goal» de la tarda.

Finalitza el partit que ha sigut força interessant malgrat el resultat obtingut pels de Terrassa.

Sensacionals venidors partits.

L'entusiasta Junta del F. C. Barcelona, seguint la seva tradicional costum d'organitzar grans partits, ens prepara per a diumenge, dijous i el següent diumenge uns bells partits contra el remarcable equip andaluc F. C. Sevilla i el nostre campió.

CURSES A PEU

Esplugas-Parc de Barcelona. Copa Jean Bouin.

La dita cursa se celebrà amb assistència de nombrós públic.

Hi assistirem animats dels millors propòsits, però la manca d'organització, per part dels senyors del Jurat pel que toca a la premsa, no'ns permet donar compte dels resultats. Ho sentim de tot cor.

BOXA

Vetllada de «La Bohemia».

Lluitaren En Cecil i En Rocafort, declarant el àrbitre resultat nul.

Rojas i el suís Ischard. Fou un combat en que En Rojas demostrà la seva fogositat, i es declarà primer vencedor. Aplaudiments.

Zaldívar contra Americano. Al començar hi ha un breu tanteig de forces, però «el primer «ensopeix» dos forts directes a la cara del Americano, deixant-lo fora de combat a causa d'una hemorràgia.

I l'últim combat fou el d'En Sáez i En Thomas. El primer, malgrat el poc temps que boxeja és una de les primeres figures de la boxa, i amb aquest combat demostrà un gran entrenament; jugà colossalment, deixant fora de combat an En Thomas. En Peret fou sorollosament aplaudit.

Molt bé pels organitzadors, senyors Esmandia i Larruy.

NOLUS

PINTURA DE PECAT I PINTURA DE CUARESMA

Aquest diable de Juli Borrell ens resulta el Tenori de la pintura. Jo no sé pas on va a pescar aquelles models tan engrescadores que'ns presenta a les seves exposicions, maques rodanxones, plenes de picardia i posades sempre una miqueta a la fresca, per a temptar als senyors Esteves que se'ls hi posin per davant.

Jo, si fos del bisbe, no li deixaria pas al simpàtic pintor que fes les exposicions a la Cuaresma, car és la seva la pintura del pecat, talment per la sensualitat que respi-

ren les femelles que pinta. Allí s'hi veu la *Carmen* de la òpera d'aquest nom, amb un mirar de *deixa'm encendre*, que fa parpallejar als homes; una nena ben formadeta que's pentina, poc menys que en camisola; altra que allarga al comprador una copa de xampany, mirant-lo de reüll; una *Venedora de flors* que sembla demanar un petó, talment; una *Madrikenya castiça*, d'ullada felina, i per damunt del femellam engrescador cert tipet d'aquest don Joan dels pinzells, que està a punt de dir-nos les *Bones Noves* que acaba de dur-li la lletra que té a la mà, i ens guaita de fit a fit, d'una fàisó provocativa, deixant-nos endavinar l'esplèndida formositat del seu cosset de fada. Qui pogués ésser l'autor d'aquella lletra missatgera d'amor, llegidor meu!

Estic segur de que el que la va escriure, farà *juli* així que arribi.

Per En Borrell, l'art és bellesa, i la bellesa la dona; ço fa que pinti dones maques amb preferència als altres assumptes plàstics, logrant, ademés del pler de pintar-les i de sadollar-se de feminitat, el goig de vendre-les a correuita i al preu que vol, tan bon punt n'està servit.

Però no trobo bé que l'artista, en dies d'abstinència de carn i de dejuni, ens faci exhibicions com la que té a càr Parés. La pintura sensual, la pintura de pecat, ha d'exposar-se més enllà de la *Pascua Florida*. Que ho tingui present per a l'any que vé.

No et creguis, llegidor meu, que En Borrell només pinti femelles fàcils de col·locar; ben al contrari: és un xicot amable, polít i treballador, el qual fa igualment el retrat aristocràtic, que pinta paisatges poètics, que embruteix el quadre de composició. Els colors, a les seves

mans, devenen alegrois i cantaires a l'estil dels canaris flauta, fins a la nit, com ho demostra el seu quadre de les *Caramelles*, i aquell remat pirinenc fugint del vent que el neteja, el qual pla bé demostra ésser obra d'un artista que hi té la mà trencada en tota mena de pintures. El seu fort, però, és, com abans dèiem, la dona maca.

Jo sé que En Tenori Borrell, per a fer una beutat de les que'ns mostra, necessita només, imitant al d'En Zorrilla:

*Un instant per a trobar-la,
deu minuts per a seguir-la,
un quart per a persuadir-la
i un matí per a pintar-la...*

que és, a dir veritat, anar al vapor.

Darrera la pintura picant i salada d'En Borrell, us estarà bé anar al *Saló Serra* o al *Camarín* a fer penitència, on hi trobareu bon nombre de teles que us esvairan les impressions genèriques rebudes a càr Parés. Al primer lloc hi ha exposades unes pintures d'En F. de Planas, força boniques, on els verts hi fan bon paper, i encara més el blat de moro torrant-se al sol, van acompanyades d'altres, que són unes encertades visions de la naturalesa, pintades amb tremolins, encara que molt finetes; al *Camarín* l'Oliver ens mostra també bona colla de paisatges entesos de llums i d'ambient, en els quals s'hi troben els tons daurats de les truites cuaresmeres, posats sempre en lloc adequat.

Després dels plats forts d'En Borrell, aqueixos guisos vegetarians us resultaran saborosos.—C. ARBÓ

LA PROCESSÓ DE LES CUCURULLES

—Que figura aquest?

—Deu representar un farmacèutic del temps dels jueus.

UN "BANDO" QUE S'IMPOSA

Sub-Prefectura de Grimegia
Capital de Jauja

YO, MARQUÉS DE LA MANDANGA, Sub-Prefecto de la capital de Jauja, en el legítimo deseo de atender a las justísimas y razonables aspiraciones de la inmensa mayoría de mis gobernados:

HAGO SABER:

Primero. Los tenderos, sin excepción, quedan autorizados para seguir defraudando en el peso y en la medida. Los kilos, desde esta fecha, serán de 25 gramos y los metros de 10 centímetros. El comprador que proteste, será encarcelado.

Segundo. Los taberneros podrán bautizar el vino 15 veces y tener, en el «interior» de sus establecimientos (hay que disimular) máquinas traga-perras y demás aparatos similares.

Tercero. Los farmacéuticos podrán cobrar 14 pesetas por 10 gramos de bicarbonato; 40 por 15 de sulfato de zinc, 80 por tres onzas de magnesia y 160 por 30 gotas de laudano.

Cuarto. Los propietarios de fincas urbanas quedan autorizados para exigir en concepto de alquiler trimestral una cantidad equivalente (pagadera por quinquenios anticipados) al triple del valor de la casa.

Si algún vecino protesta, será desterrado. Por algo *Pagar y callar!* es el lema nacional.

Quinto. Los automóviles circularán por el interior de la capital, a una velocidad mínima de 150 kilómetros-hora. El *chauffeur* que atropelle diariamente a más de 50 personas, será condecorado y subvencionado por el Gobierno.

Sexto. Las Compañías de tranvías seguirán *amontonando* hasta un millar de «primos» en las plataformas anteriores y millar y medio en las posteriores y elevarán las tarifas en la proporción que les dé la tranviaria gana.

Séptimo. En las salas de espectáculos no sólo se podrá fumar a discreción, sino que también, podrán los concurrentes, cortarse las uñas y los callos, curarse los sabañonas y cambiarse los calzoncillos, las camisas y los calcetines o las medias.

Octavo. Los estanqueros cuando hagan «saca», saquearán al prójimo y esconderán el 99 por 100 de las existencias. Podrán cobrar de un cuartelero una beata, y de un puro de 0'30, seis reales.

Noveno. Los vecinos seguirán echando las basuras a la calle. El que más eche será nombrado senador vitalicio.

Décimo. En los cines no habrá necesidad de esperar a que se apaguen las luces para rendir eterno culto a la primavera y al verano.

Décimo primero. Los restaurantes de lujo, aunque bajen las subsistencias, seguirán cobrando 16 pesetas por un salomillo y 25 por tres langostinos. En los restaurantes de tercera, se podrá servir en mayo, el atún pescado en Enero, y en octubre la carne de las reses sacrificadas en julio.

Décimo segundo. Las mujeres decentes no podrán salir de sus casas, con objeto de no estorbar a las «virtudes» de primera, segunda, tercera y cuarta categoría, las cuales se dedicarán libremente, a todas horas, y en las calles más céntricas a la caza de maridos provisionales, de amantes por horas, o de «primaveras» de ocasión.

Décimo tercero. Los empresarios de teatros podrán despachar 2.000 entradas más de las que permita la cabida de sus respectivos locales. En días festivos podrán triplicar lo que en otros países, llaman «intolerable» abuso (?).

Décimo cuarto. Se concederá un premio de 50.000 *beatas* (moneda nacional) al ciudadano que cometa más atentados de principio a fin de año.

Viva Jauja! Viva la libertad!

I para que conste y llegue en conocimiento de todos mis gobernados, firmo el presente bando, en Grimegia a 31 de febrero de 1921.

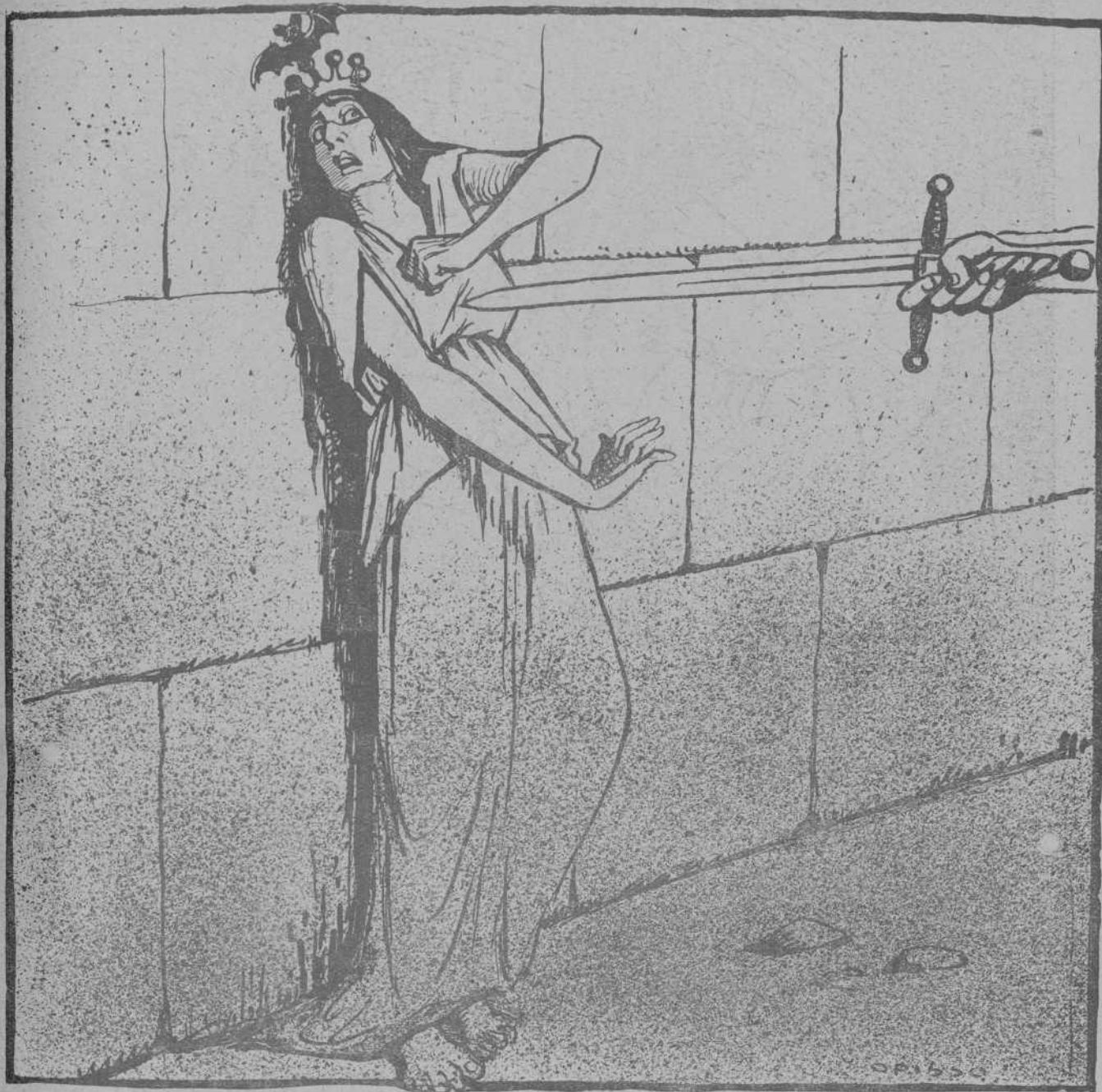
V.º B.º

Tenu

El Sub-Prefecto,

Marqués de la Mandanga

“Bando” que aplaudirien més de quatre mals ciutadans de Barcelona.

Entre l'espasa i la paret.

:-: ESQUELLOTS :-:

Una ponència especial del nostre Ajuntament està estudiant l'erecció, a la Plaça dels Josepets, d'un monument artístic dedicat als catalans que moriren en la «gran guerra».

Jo de vostès no hi aniria gaire depressa.

No; perquè qui els hi diu que d'aquí quatre mesos no s'iniciï i es desenrotlli una altra guerra més gran que aquella?

Per més que això dels monuments, a Barcelona, va tan a poc a poc, que no és fàcil la planxa.

Quan aquest serà aixecat... ja no existiran les guerres.

NOTES DE CASA:

Forem convidats a l'exhibició privada de la pel·lícula argentina *Juan sin ropa* que tingué lloc l'altre dijous en el cine «Príncipe Alfonso». Una cinta interessant en la qual la notable artista Camila Quiroga interpreta excel·lentment el personatge protagonista.

Llegim en un «eco de sociedad».

«Anteayer, noche, fué asaltada por un grupo de *apaches* la elegante morada de X.

La hija de los dueños de la casa estaba primorosamente bella, realizando sus encantos con el disfraz de *apache*».

I al llegir això del disfraz a un hom se li aixampla el cor. Ah!... Eren *apaches* de broma!...

Quines bromes de fer aquesta *gente bien!*

AL «GRAN CASINO»

—Has perdut trenta mil pessetes?

—Sí, però no t'amoïnis, demà mateix faré que tornin a pujar el bacallà.

Hurra!
Eureka!
Viscal
Salau!

La carn de bou i de vedella ha baixat deü cèntims per terça.

Quan pujava, ho feia de dos rals en dos rals; ara baixa de deü en deü cèntims.

I això que les baixades semblen més fàcils.

Quan arribin a baix de tot, que avisin que'n comprarem.

Un anunciet edificant que publica *Las Noticias*.

«Ingeniero enriquecido, poseedor de método científico infalible a base del cálculo matemático y de la observación, aplicable con grandes ventajas en todos los casinos y círculos de recreo, desea divulgar dicho método, al alcance de todas las inteligencias y fortunas. Capital reducido basta para obtener grandes beneficios. Escribir... etc...»

Senyor Roldós, per l'amor de Déu!...

Que això és pitjor que fer propaganda per a les *xapes* o les «cartetes».

Diumenge passat fou detinguda i multada en 250 pessetes, una senyoreta que fumava a la sala d'un cine.

Una senyoreta?

I que devia ésser de les fines; de les que fumen cigarrillos «gipcios».

Res de multa.

An aquesta, per càstic, se l'hauria d'obligar a fumar un paquet de *caliquenyos* cada dia, durant un mes seguit.

Senyor Governador: Permeti'ns que insistim sobre lo mateix.

Cada dia publiquen els diaris noms de industrials, botiguers i venedors multats o empresonats, per haver robat en el pes o per haver falsificat aliments.

No és pas el nom lo que ens interessa, ni el nom, ni els anys, ni si són alts ni baixos, ni joves ni vells, ni rossos ni morenos.

Lo que interessa conèixer als veïns, ciutadans de Barcelona, és el domicili de aqueixes males animetes.

Li serà molt difícil complaure'ns?

Cosas veredes el Cid!

«El gobernador ha impuesto una fuerte multa a *El Correo Catalán* por haber publicado, sin llevarlo a la censura, un artículo alabando la gestión del señor Martínez Anido.»

Remanoi si arriba a ésser desalabant-la!

Això és el comble de la justícia!

Ni l'Alcalde de Zalamea!

Llegim:

«Debido al mal estado del mar, hubo ayer poco pescado i más caro que de costumbre.»

Alabat sia el sant nom de Jesús!

Fins el mar, fins els elements, fins la Naturalesa, fins Déu es manifesten a favor dels intermediaris i contra els pobres barcelonins.

Comprenem la perplexitat de la Junta de Subsistències.

Qualsevol abaixa la sardina en aquestes condicions!... Al contrari; més enlaire que mai!

TOS

la curen les Pastillas Helenianas.
1'25 pessetes caixa.

PANALLONS

els cura Tópico Gil Kens.
1'25 pessetes frasco.

ASMA

la curen les Gotas Helenianas
4 pessetes frasco

Està per agotar-se

ALMANAC

DE

L'Esquella de la Torratxa

per a aquest any 1921

Preu:

Ptes. 1'50

**PLANO
DE BARCELONA**

Pesetas 1'50

Catalans il·lustres

(Retrats i biografies)

Esplèndida edició

Ptes. 5

Les cent millors poesies de la Llengua Catalana

Triades per **E. Moliné Brasés**

Un tomo

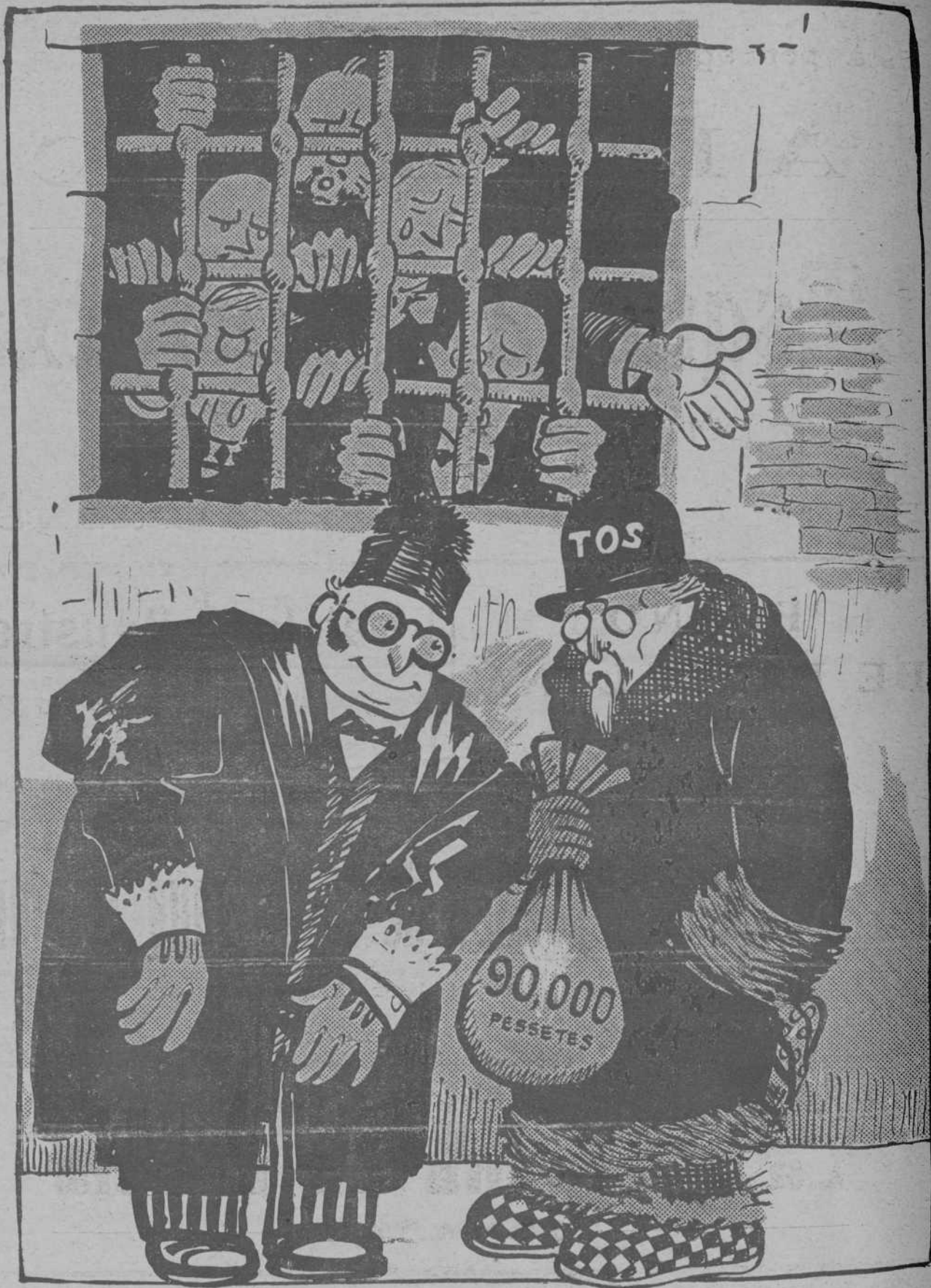
Pesetes 1'50

D'AQUÍ POCOS DIES

La Campana de Gràcia

ALMANAC

NOTA.—Tot hom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no's remet, ademés un ral per a certificat. Als corresponals se'ls otorguen rebaixes.

—Aquí té la fiança. Són bona gent. Total donen aigua amb aixarop, ja veu si són inofensius.